

РЕШЕНИЕ

№ 10768

гр. София, 18.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в публично заседание на 16.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2219** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на И. Х. Т., гражданин на С., против решение № 114-ОК/16.12.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Същото било издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон. Твърди нарушение на чл. 35 и чл. 36 АПК. За жалбоподателя съществувал риск от завръщане в С. поради наличието на гражданска война там. Акцентира се върху променливата ситуация в страната по произход, хуманитарната криза там, израелските бомбардировки. В съгласие с ВКБООН не били изпълнени условията за безопасно, доброволно и достойно завръщане в С., като именно процедурата по връщане следвало да се основава на индивидуалната оценка на молбата за убежище. Нарушен бил чл. 76в ЗУБ. Моли решението да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят И. Х. Т., редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът интервюиращ орган на ДАБ при МС /Г. Г./, редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Органът бил спазил процедурата по издаване на акта, като бил съобразил налице ли са нови факти и обстоятелства.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не дава заключение по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от

фактическа страна:

На 16.08.2024 г. И. Х. Т. от С. е поискал международна закрила в Република Б.. Кандидатът е регистриран като И. /собствено/ Т. /бащино/ Х. /фамилно/ от мъжки пол, [дата на раждане] в С., адрес – [населено място], ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – арабин, религия - сунит, семейно положение – неженен.

На 30.09.2024 г. е проведено интервю с И. Х. Т., който заявява, че е [дата на раждане] Напуснал С. нелегално за Т. около месец и половина преди интервюто, като останал в Т. 2 дни. Преминал в Б. нелегално с трафикант в група от 14 човека месец преди интервюто. Решил да напусне С., тъй като нямало финансова възможност да тръгнат и родителите му, които не работели, а ги издържал брат му. Имал трима братя и три сестри, които живеели с родителите му. Не знаел с какво ще се занимава в Б.. Разказа за управлението на кюрдите от 2015 г. че турците бомбардирали със самолетни ракети, които се биели с редовната армия, а кюрдите се биели с американците. Твърди се, че който е необходим, го вземат да воюва, а ако не следваш правилата им, отиваш в затвор. Нямамо организации, които да подпомагат хората с хуманитарна помощ. Не го били търсили за военна служба. Не сочи да е имал проблеми заради етническа или религиозна принадлежност. Не бил преминал военно обучение, не бил участвал във военни действия, не бил търсен за военна служба. Бил виждал военни действия през 2015 г. между свободната армия и кюрдите в [населено място]. На един километър от селото им имало военни действия, като доброволци правели хляб. Не бил жертва на отвличане, физически или психически тормоз. Соци, че не членувал в политическа партия. Не бил арестуван или осъждан. Роднините му нямали проблеми с властите или неправителствена организация. Напуснал С., защото нямало училище, имало отвличания, убийства и бомбардировки. Не можел да живее на друго място, защото там израснал, но нямали земи и имоти. Смята, че ако се върне в С., ще го вземат да воюва. Искал да учи в Б. и да получи закрила. Заявява, че по принцип трафикантите се държат лошо.

С решение № 2484/13.03.2025 г. председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на И. Х. Т.. Срещу това решение е подадена жалба, отхвърлена с решение по адм. дело № 3339/2025 г. по описа на Административен съд София-град, оставено в сила с решение по адм. дело № 8145/2025 г. по описа на ВАС, Първо отделение.

На 27.11.2025 г. И. Х. Т. е подал последваща молба за закрила. Направен е анализ на актуалната-обществено политическа обстановка в С., като твърди, че близките и домът му са унищожени, че очаква при връщането си да бъде убит, и акцентира, че е започнала тежка гражданска война и хуманитарната криза. Въпреки динамиката на разселване и завръщане на хиляди хора все още имало други, които бягали, за да спасят живота си. Коментирана е позицията на Върховния комисар на ООН. Вътрешните конфликти продължавали, поради което бил подложен на реална опасност за личността му. Приема, че никой няма право да бъде върнат там, където има опасност за посегателства, за агресия, за нарушаване на права. В молбата е посочен адрес за контакт – [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8 – чрез С. И..

На 05.12.2025 г. С. И. е получила лично писмо, видно от което молителят се информира за началото на производството по чл. 13, ал. 2 ЗУБ и възможността за предоставяне на писмени доказателства. Молителят не представя доказателства в указания срок.

С решение № 114-ОК/16.12.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска молба последваща молба с вх. № КП-01-8210 от 27.11.2025 г. на И. Х. Т. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в срок.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, актът е издаден при допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществени, които ограничават правото на защита на лицето молител и възпрепятстват възможността на съда да извърши преценка спазен ли е материалният закон и издаден ли е актът в съответствие с неговата цел.

В случая е изключено приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ. Спазена е разпоредбата на чл. 76в, ал. 1 във връзка с чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8 и чл. 29а ЗУБ, като липсват данни молителят да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН, на други правителствени или неправителствени организации, да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение, да е поискал участие на преводач или тълковник, доколкото не са извършвани каквито и да е било процесуални действия в образуваното административно производство, а и отделно, именно чрез преводач е подписал последващата си молба, в която е отразен адрес за контакт – [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8 – чрез С. И.. Лицето, което е получило съобщението за представяне на доказателства в срок, не е пълномощник на молителя, а лице, на което да се връчат съобщенията, както е и в настоящото съдебно производство. Не е необходимо пълномощно за представителство за приемане на съобщенията. Именно чрез лицето, посочено за контакт, се счита за информиран жалбоподателят за образуваното по неговата молба производство, което лице е било длъжно да уведоми молителя за настъпилото обстоятелство и за възможността за представяне на доказателства. В случая какви са техните отношения е ирелевантно, като от липсата на процесуално поведение на молителя въпреки редовното му уведомяване не се следва извод, че са нарушени правото му на участие в производството и принципът за истинност при изясняване на фактите по случая.

Въпреки това следва да бъде отбелязано, че по делото не е изяснена в пълнота фактичката обстановка, която се е осъществила в действителност.

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по

произход. Не се въвеждат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин казано, новите обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по делото липсват, независимо че на молителя е била предоставена възможност за представяне на доказателства. Въпреки това следва да се отбележи, че доказателствената сила и относимост на представени доказателства относно исканото предоставяне на международна закрила е въпрос на анализа по същество в производството по предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

В практиката е застъпено становището, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след влизане в сила на предходното решение за отказ за предоставяне на международна закрила и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлектират върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението.

В конкретния случай извод дали е налице промяна в личното положение на молителя и в ситуацията в държавата му произход не може да бъде изведен. По делото липсва справка на Дирекция „Международна дейност“, която да включва обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Действително в оспорения акт се сочи, че по преписката е представена справка за актуалното положение на С., но не се вписани нейните номер и дата на изготвяне. Такава справка не е описана в писмото, с което се изпраща преписката по издаването на акта, нито се съдържа в кориците по делото. По този начин се препятства преценката на съда по какъв начин органът е приел, че не се открива информация за съществено влошаване във външно и вътрешнополитическата обстановка в страната. Не се установява как органът е направил своите фактически установявания и въз основа на кои доказателства. За първи път в открито съдебно заседание са представени два броя справки, като съдът, въпреки че ги е приел като доказателства, следва да посочи, че не се отклонява от становището си за недопустимост осъществилата се фактическа обстановка да се установява въз основа на твърдения досежно фактите и обстоятелствата от значение за случая, изложени от страните за първи път в хода на съдебното производство, в което съдът всъщност осъществява контрол за законосъобразност на оспорения акт, поради което и същият не следва да допълва/изменя волята на органа, изразяващо се в подмяна на съображенията, мотивирали преценката му. В този смисъл и спазвайки принципа на служебното начало, с цел да не бъде ограничено и правото на участие на молителя в образуваното административно производство, органът е следвало да осигури представянето на документи и информация, която е налична при него по смисъла на чл. 36, ал. 4 АПК.

Формира се извод, че оспореното решение е незаконосъобразно издаден административен акт и като такъв подлежи на отмяна /чл. 172, ал. 2 АПК/.

На основание чл. 173, ал. 2 и чл. 174 АПК преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне в указан срок по подадената молба за международна закрила, като същата бъде разгледана с оглед на личното положение на кандидата и предвид актуалната обществено-политическа обстановка в страната на произход. При разглеждане на молбата органът следва да изясни спорните факти и обстоятелства, като събере

допустимите, необходимите и относимите за изясняването им доказателства, и едва тогава да формира правните си изводи по начин, по който за лицето да не съществува неяснота каква е неговата действителна воля.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 114-ОК/16.12.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет /Г. Г./.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от административния орган по последваща молба с вх. № КП-01-8210 от 27.11.2025 г., подадена от И. Х. Т., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], в четиримесечен срок от влизане в сила на съдебния акт в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в него.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване по аргумент от чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: